

paa, for at man heller ikke her skal blive ilde berørt ved den store Stigning. Paa § 21, Kultusministeriet, er der en Stigning af 141,000 Kr. Paa § 19 A., Indenrigsministeriet, en Stigning af 56,000 Kr. Paa § 19 B., offentlige Arbejder, en Stigning af 50,000 Kr. Paa § 22, Krigsministeriet, en Stigning af omtrent 22,000 Kr.

Jeg har villet nævne dette for Oversigtens Skyld, men jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa at gøre nærmere Rede for Enkelthederne, og selvfølgelig heller ikke paa de mange smaa enkelte Stigninger paa de enkelte Udgiftsparagraffer eller Nedsættelser af Indtægten paa Indtægtsparagrafferne, der ere forarsagede ved den lange Række af Ændringsforslag, som vi have vedtaget nu og til Dels ogsaa ved 2den Behandling. Jeg gør opmærksom paa, at i den korte Oversigt, jeg har givet, har jeg ikke medtaget den Stigning paa 700,000 Kr., der er paa § 15: forøget Rente af Statsgælden som en Følge af det Depositum eller den Grundfond, der er henlagt til Hypotekbanken, idet der jo kommer den samme Indtægt paa Indtægtsiden, hvad jeg nylig havde Lejlighed til at gøre Rede for. Det er altsaa ingen Forøgelse af Udgiften, men kun en Ompostering. Jeg har ligeledes set bort fra de 200,000 Kr., som det ved Ændringsforslag til § 27 er vedtaget at overføre fra Kassebeholdningen til Statsaktiverne. Heller ikke dette kan siges at være en Udgift for Statskassen, det er kun en Ompostering.

Hvis man nu vil se bort fra den Stigning, der har fundet Sted paa § 27 II. A., altsaa den Udgiftsforøgelse, som vi pleje at betegne ved Forøgelse af Formuen, disse 830,000 Kr., som jeg begyndte med at nævne — vi pleje sædvanligvis at se bort fra Udgifterne paa § 27 II. ved Opgørelse af Stillingen paa Finansloven —, vil det ses, at der endda af de Summer, jeg har nævnt, og bortset fra de 700,000 Kr.s Ompostering vedrørende Grundfonden for Hypotekbanken, er tilbage en virkelig Stigning paa de ordinære Udgifter af omtrent 2 Mill. Kr. Saa stor er altsaa den Stigning, der er fremkommen i Udgifterne alene ved Ændringsforslagene til 2den og 3die Behandling. Da Finanslovsforslaget blev forelagt, var der paa de saakaldte ordinære Udgiftsparagraffer, sammenlignet med Budgettet for indeværende Finansaar, altsaa den i Fjor vedtagne Finanslov, en Stigning af knap 1 Mill. Kr. eller godt 800,000 Kr. Der er altsaa i det hele nu, efter at Ændringsforslagene ere vedtagne,

paa de ordinære Udgiftsparagraffer en Stigning paa ikke mindre end 3 Mill. Kr., sammenlignet med den i Fjor vedtagne Finanslov. Ved Finanslovens 3die Behandling i Fjor foretog jeg en Sammenligning mellem det Budget, vi den Gang havde vedtaget, og Finanslovsforslaget, som det blev vedtaget den 6. Marts — var det vistnok — 1903, altsaa 3 Aar tidligere, og jeg viste i Fjor, at der i disse 3 Aar var en samlet Stigning paa de ordinære Udgiftsparagraffer af 9 Mill. Kr., eller i Gennemsnit 3 Mill. Kr. aarlig. For saa vidt kan det siges, at der er ikke noget særlig mærkeligt i, at der ogsaa i Aar, sammenlignet med i Fjor, er en Stigning paa 3 Mill. Kr., men jeg mener dog, der er Grund til at gøre opmærksom paa, at naar der i Fjor var 3 Mill. Kr.s Stigning gennemsnitlig i 3 Aar, var det i meget væsentlig Grad foranlediget ved, at der alene for Justitsministeriets Vedkommende som Følge af Tuberkuloselovene det sidste Aar var en Stigning af over 1 Mill. Kr. Den gaar ikke igen Aar efter Aar, saa man kan ikke uden videre sige, at det ikke er værre i Aar, end det plejer at være, for det er en større Stigning, end vi sædvanlig have, og end der egentlig maatte være.

Jeg skal ikke komme ind paa at gentage, hvad jeg i Fjor udførlig gjorde Rede for, nemlig hvad det er, der Aar efter Aar har forarsaget den ret stærke Stigning i Udgiften. Jeg havde Lejlighed til i Fjor at gøre opmærksom paa, at i Virkeligheden ere alle eller saa godt som alle de Udgifter, der forarsage Stigningen, Udgifter til sociale og humane Formaal og en Følge af Love, der ere vedtagne her paa Rigsdagen med Tilslutning fra alle Sider, og der er selvfølgelig ingen, der finder Grund til at beklage sig over disse Udgifter, som vi selv have været glade ved at være med til at bevilge. Selv de Stigninger, der ere en Følge af Lønningsforbedringer, hvoraf vi jo i Fjor havde nogle, og hvoraf vi atter i Aar have en Del, tillader jeg mig at henregne under Kategorien humane Foranstaltninger. Jeg kan ikke undlade, uden i øvrigt at ville omtale selve Finanslovdebatten hverken nu eller ved 2den Behandling, at gøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet om Lønningsforbedring egentlig i Aar har spillet en ret stærk Rolle under Finanslovbehandlingen, at man i større Udstrækning, end hældigt maa siges at være, erkommen ind paa enten midlertidigt eller varigt at ville dels foretage Forhøjelser, dels fastsætte